No. 2806 Zaterdag 19 December 1956 53ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Drukker: B. L. Bogaers

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels fl. 0.50

Is er tegenspraak tussen Geloof en Wetenschap?

Rond de Pauselijke Academie der wetenschappen.

door
prof. dr. Friedrich Muckermann S.J.
Rome

Er is tegenwoordig een typisch verschil merkbaar tussen onze tijd en het verleden; vroeger overheerste het Geloof en de daarmee verbonden begrippen der Christelijke cultuur, thans viert de techniek en de organisatie haar hoogste triomfen. Men spreekt wel eens van het satanische monster der techniek en van de vloek, die er in ligt en Werner Sombart heeft gelijk, waar hij beweert: „Slechts hij, die aan de macht van de duivel gelooft, kan begrijpen, wat in de laatste anderhalve eeuw in West-Europa en Amerika gebeurd is..."

Het ziet er inderdaad naar uit, alsof God door de machine werd verdrongen. Onze kathedralen, die vroeger naast de keizerlijke paleizen de enige trots en de zichtbare uitdrukking waren van de cultuur van het avondland, zijn in de schaduw gesteld en staan soms als verloren tussen wolkenkrabbers, bankgebouwen, kantoren, bioscoop-paleizen, warenhuizen en huurkazernes; dit zijn de symbolen van onze moderne tijd veel meer dan Kathedralen, kloosters en altaren.

De producten van het menselijk vernuft doen toch steeds volgens een bepaalde wet hun invloed en terugslag gevoelen op degenen, die ze hebben voortgebracht. Zo rijken de Kathedralen nog steeds omhoog als een getuigenis van het geloof dergenen, die ze hebben gebouwd en als een aanmaning voor de hogere bestemming van de mens. Nog spreken deze Kathedralen voortdurend door de machtige klokkenstemmen, door de gewijde gezangen, waarmede hun mystieke gewelven gevuld zijn, door de liturgie, die er binnen deze heilige muren gevierd wordt; zij getuigen van God en van de Engelen, van de geheimen der Goddelijke Openbaring, van het hiernamaals als het hoogste doel der mensheid. Nog steeds straalt daaruit wijding, verhevenheid en hemelse grootheid. Van de andere kant zijn de voornaamste producten van onze technische eeuw onrustig, vol lawaai, vol hartstochtelijke stemmen en vol tegenstrijdigheid; zij staan in dienst van handel, concurrentie en geld verdienen. In de plaats van de choralen, waarin de oerwoude melodie weerklinkt der eeuwigheid, zijn de luidsprekers gekomen met hun aanmatigend blikken-geluid der dagelijkse gebeurtenissen en hun snel afwisselende gevolgen.

Deze gedachten wilden wij laten voorafgaan aan een korte beschouwing over de Pauselijke Academie der Wetenschappen. Misschien hebben velen, die hierover in de laatste weken iets gelezen hebben, gedacht, dat het hier slechts een nieuw plan betrof van een Paus, waarvan algemeen bekend is, dat hij een warm hart toedraagt aan de wetenschap. In ieder geval zijn er slechts weinigen geweest, die beseften, dat deze daad van de H. Vader in nauw verband staat met de problemen van onze tijd.

In het meest gunstige geval heeft men er een ogenblik aandacht aan besteed en herinnerde men zich voornamelijk, dat er nog zo iets bestond als een oude strijd tussen geloof en wetenschap, ofwel vond men het heel interessant, dat een Paus toevallig ook in de moderne wetenschap belang stelde.

Misschien ook wel dat sommigen de vluchtige indruk kregen, dat een oude instelling opeens verjongd werd en dat er in de toekomst een soort wetenschappelijke senaat naast de Apostolische Stoel zou komen. Ook vond men het wellicht interessant, dat tot deze Senaat niet alleen Katholieken zouden behoren, maar ook Protestanten, zelfs Joden... dat was toch wel het beste bewijs voor een vreedzame en edele verdraagzaamheid der Katholieke Kerk.

Deze daad van de Heilige Vader is echter van veel grotere betekenis. De hervorming der oude Pauselijke Academie en de benoeming van 70 beroemde natuurkundigen is een symbool, dat haar licht werpt tot in de diepste afgronden en schuilhoeken van de tegenwoordige tijd.

Wanneer de eeuw der techniek haar geloof in het aardse stelt, tegenover het geloof in het hiernamaals en wanneer uit deze tegenstelling het fanatisme geboren is tegen alles wat Kerk en Geloof is, wanneer de anti-God-beweging van het bolsjewisme hand in hand gaat met de oude Vrijdenkerij, die de Kerk als vijand van de vooruitgang en van de verbetering der levensvoorwaarden van de arbeidende klasse beschouwt, dan blijkt uit dit alles duidelijk, dat het oude vooroordeel: Geloof en Wetenschap kunnen niet samengaan, eerst in onze tijd verschrikkelijke verwoestingen aanricht. Toen men de Wetenschap van het Geloof losmaakte, toen vooral zoveel natuurkundigen in tegenstelling met hun grote baanbrekers als Newton, Copernicus, Galilei, Pasteur en vele anderen, Vrijdenkers werden; toen zovele kleine volgelingen van veel grotere, gelovige voorvaders de leerstelling onder het volk brachten, dat wetenschap en geloof niet konden samengaan, werd de geweldige proletarisering van het mensdom begonnen, die vooral hierin bestond, dat het goddelijk element der cultuur door het menselijke vernietigd werd. De geestelijke proletariërs zijn die mensen, die hun bestaan voortslepen temidden van beurszaken, financiële transacties en allerlei politieke bedrijvigheid. En zelfs als het millionnairs zijn, eredokters of industriëlen, al rijden zij in een Rolls Roice en bezitten zij een eigen jacht en vliegmachine, villa's en uitgestrekte wandelparken, toch zijn het geestelijke proletariërs geworden, vanaf het ogenblik, dat zij de hogere adel van het mensdom hebben vergeten, namelijk hun goddelijke afstamming en hun goddelijke voorbestemming.

De Paus heeft geconstateerd, dat er reeds sedert geruime tijd een kentering valt waar te nemen. Inderdaad hebben Einstein en de ontdekkers der moderne biologische en physiologische theorieën, over de opbouw van het heelal, de starheid van de eerst zo aanbeden en onveranderlijke natuurwet vernietigd, al kwam men haastig met allerlei wijsgerige uitvluchten aandragen. Zij hebben in ieder geval weer de mogelijkheid opengelaten om een vrije scheppende kracht aan te nemen, die inwerkt op de opeenvolgende oorzaken. Zij zijn zelfs zover gegaan, dat ze de materialistische wereldbeschouwing vernietigd hebben. En nu kan men denken, dat het per slot van rekening geen mens meer interesseert, wat deze wereldvreemde geleerden beweren, dan antwoord ik: „Gelukkig, dat de Paus er zich voor interesseert!

Goddank, dat in het Vaticaan nog begrepen wordt, dat deze wetenschap de totale grondslag van het bolsjewisme vernietigt, waarop heel hun propaganda is opgebouwd. Dan eerst bestaat er kans op een betere tijd, als de kathedralen in hun oude luister worden hersteld; men zou ook kunnen zeggen, als de vertegenwoordigers der moderne wetenschap weer neerknielen aan de voeten van de altaren, waarvoor eens alle universiteits-professoren van Europa lagen neergeknield. Want onder die Hogeschoolprofessoren waren niet alleen baanbrekende geleerden, maar ook heiligen en mystici, zoals Albertus de Grote, Bonaventura, Thomas van Aquino.

Had men meer aandacht geschonken aan hun wijsheid, dan zou Dante's hemel met al zijn sterren, nog steeds hoog verheven over de mensheid schitteren. Dan zou de ontwikkeling der techniek verlossing hebben gebracht en een nieuw Gloria in Excelsis hebben betekend; de techniek zou een nieuw vers zijn geweest in het Benedicite der Schepping.

De stichting en hervorming van de „Pauselijke Academie voor Wetenschappen" door Pius XI, heeft daarvoor een nieuwe mogelijkheid geschapen.

De gevolgen.

„Voor ziekten zelf ben ik niet zo bang, alleen voor de eventuële gevolgen!"

— „Ja... ik heb mijn doktersrekening ook nog niet betaald!"

Geestelijke Volksgezondheid.

Terwijl er velen klagen over ontevredenheid der inkomens, smijten er zeer velen nog met geld, ook onder hen die klagen.

Niet dat we tegen alle vermaak zijn: dat moet er zijn; een mens heeft dat nodig. Maar sommigen brengen maar al te zeer de wens in toepassing:

„Ik wou dat 't altijd Zondag was
en kermis in de week."

Wij hebben 't over de „uitgaans-geest", d.w.z. over de geest, die niet op zijn tijd naar een behoorlijk vermaak zoekt, maar elke dag wat wil en elke dag weer wat nieuws moet hebben.

Tegen die uitgaans-geest is geen enkel kapitaal bestand, vooral ook niet, daar deze geest de werklust beneemt.

We hebben 't over degenen, die alle dagen een aantal consumpties gebruiken in een café of herberg, — die alle films gezien moeten hebben, — die ook iedere voetbalmatch mee moeten maken, — die bij elk uitstapje van de partij willen zijn, — die lid zijn van bridge-, hockey-, tennis- en kegelclub, — die voor elk pretje geld over hebben, — die bij 't kaarten de grote piet uithangen door op grove wijze te gokken, — die steeds naar de laatste snit gekleed moeten zijn, enfin die niets, maar dan ook niets meer verstaan dan „genieten".

Daar is geen kapitaal tegen opgewassen, maar ook daar is geen mens tegen opgewassen. Wie zal bij dusdanige handelwijs dezelfde zedelijk hoogstaande persoon kunnen blijven. Alle verantwoordelijkheidsgevoel gaat er zo immers uit. Wij achten dit punt juist een der ernstigste van onze tijd: het terugwijken van het verantwoordelijkheidsgevoel.

Wanneer de huisvader dit mist, zijn vrouw en kinderen de droeve dupe. Vader heeft het grootste gedeelte van het weekgeld nodig en moeder moet volgens vaders woord maar zuinig leren zijn, mits zij... hèm goed opschept, want anders is er geen huis met hem te houden.

Vaak echter moeten ook de huisbaas, de bakker, de slager, de kruidenier onder dit gemis aan verantwoordelijksheidsgevoel lijden.

Heus, men moet zich niets wijs maken: de uitgaansgeest mág niet langer bevorderd worden, wil ons volk niet worden tot een krachteloos en futloos volk!

Men geeft niet straffeloos te veel geld uit. Ganse steden en streken zijn daar de dupe van.

't Ligt echter niet in onze bedoeling, om hier philippica te houden tegen de genotzucht, maar wèl om enige practische wenken te geven.

Hebt ge er wel eens over nagedacht, dat de kinderen op het ogenblik vaak zó worden opgevoed, dat zij later van zelf sprekend onverantwoordelijke uitgaanders moeten worden? Hebt ge wel eens gelet op de weergaloze snoepzucht? Ziet, snoepzucht maakt zo week. Wie altijd weer „een lekkertje" moet hebben, deugt later niet voor stevige arbeid, die is flauw en zoetelijk en wordt wellicht een zoetelijke vrijer of een dubbel overgehaald flauwe kerel. Hij (of zij) kan niets missen en moet alles voor zich zelf hebben. Een snoeper blijft niet kuis, een snoeper wordt zo licht een drankzuchtige. Er is echter meer: Wanneer een onderwijzer in de klas opmerkt, dat een jongen veel snoept, zal hij hem, als goed paedagoog, gaan wantrouwen. Wanneer iets zoek is, zal hij gelijk hebben, wan-

Het Kapersnest.

door Joseph Conrad.
(Nadruk verboden).

71)

Bij tijden sloeg het sidderend geluid van de kerkklokken over de nauwe straten; en tussen beide kon ik de zwakke echo's horen van gezang in de verte, of het verwijderd kopergeschetter van een trompet, want in de stad werd een groot godsdienstig feest gevierd. Een vrouw in het zwart glipte een hoek om, zich voortspoedend naar de weg die de processie moest volgen. Ik nam dezelfde richting. Uit een wijnkroeg gapend als een vuil hol in het sousterain van een paleisachtig oud gebouw dook plotseling een gespierde schavuit op in lompen gekleed, die met de rug van een vuile, harige hand, nog zijn dikke baard afveegde. Hij waggelde een beetje en begon haastig voor mij uit te lopen. In zijn grote oorlellen merkte ik het geglinster op van gouden oorbelletjes.

Zijn mantelzoom was volkomen tot franjes verrafeld en als hij hem liet wapperen, werd gedeeltelijk zijn naakte huid zichtbaar. Zijn kuiten waren kruisgewijze met banden omwikkeld; zijn punthoed scheen door de modder gehaald voor hij hem had opgezet. Plotseling hield ik stil. Een Lugareno!

Wij waren op dat ogenblik in het ledig gedeelte van een nauwe straat, waarvan het uiteinde opgepakt stond met een dichte mensenmenigte, die de processie gadesloeg, welke langzaam over de brede hoofdweg kronkelde. Het was te laat voor mij om terug te gaan. Daarenboven scheen de bandiet aan mij geen aandacht te schenken. Verder gaan was maar het beste. De mensen, die tussen de huizen stonden opgepakt, met hun rug naar ons toe, versperden de weg. Wij moesten wachten.

Hij kwam dicht bij mij te staan in de achterste rij van de menigte In zijn halve roes moest hij tot boetvaardigheid geneigd zijn, want hij begon gebeden te prevelen en op zijn borst te slaan. Ook anderen tussen de menigte klopten op hun borst. Tegenover mij zag ik de gevel van een gebouw, dat overeenkomstig de kleine plattegrond, die Sebright voor mij had uitgetekend, het paleis van justitie moest zijn. Het had een voorhof met lellijke zuilen boven een hoog bordes. Een haag voetvolk hield de hoofdweg vrij. Ononderbroken klonk het gezang en grote, houten heiligenbeelden, verguld of rood en blauw geverfd, schouderhoog voorbijgedragen, zwaaiden en sligerden boven de hoofden als de masten van schepen in een kanaal. Kruisen flikkerden in de zon; een ontzaglijk madonna beeld, misschien een halve ton wegend, versierd met goudbrocaat en met een krans van papieren rozen om het hoofd, zweefde langs mijn gezichtslijn. Een groep soldaten blies een orkaan van trompetgeschetter over de menigte onder het voorbij trekken. Daarna was alles onmiddellijk stil behalve het zilveren gerinkel van schelletjes. De mensen voor mij vielen gezamenlijk op de knieën en ik bleef alleen staan.

Natuurlijk had ik nieuwsgierig toegekeken naar die voor mij geheel nieuwe plechtigheid en een dergelijke beweging had ik niet verwacht.

Ik vergat volkomen mijn hoed af te nemen. De Lugareno keek op en voor ik besefte, dat ik zijn of iemands gevoelens met mijn gedrag kwetste, sprong hij overeind en sloeg mij de hoed van het hoofd.

Juist brak weer het trompetgeschetter los en begonnen de klokken te dreunen, zodat niemand zijn kreet hoorde. Met één slag van mijn vuist deed ik hem terugwankelen.

De processie was voorbij; de mensen stonden van hun knieën op en stroomden de nauwe straat uit. — Vloekend schikte hij zijn mantel recht; ik sloeg hem intussen nauwlettend gade; maar na een ogenblik sprong hij weg en raakte tussen de menigte uit het gezicht. Ik raapte mijn hoed op.

„Señor", hoorde ik eensklaps een stem. Ik keek op.

Een bepaard man in 't zwart, met een witte snor en bakkebaard stond voor me, de schooier naast hem en achter hem vier soldaten met een officier. Het gehele omheil drong zich met één enkele oogslag aan mij op.

„De señor is zeker een vreemdeling — misschien een Engelsman,", zeide de ambtenaar in 't zwart. Hij droeg een kanten kraag, een keten om de hals, 'n fluwelen broek, en zwarte kousen. Zijn stem was zacht.

Ik was zo uit het veld geslagen dat ik enkel knikte.

„De señor is jong en onnadenkend. — Godsdienstige gevoelens behoren geërbiedigd te worden."

De ambtenaar in 't zwart sprak mij toe op droefgeestige, gematigde toon.

„Deze man," vervolgde hij, terwijl hij de bandiet aanzag, heeft een formeel verslag uitgebracht van uw anti-godsdienstige betoging."

„Wat een noodlottig voorval, dacht ik ontsteld; maar ik trachtte de zaak te verklaren en drukte mijn spijt uit. De ander staarde mij welwillend aan.

„Niettemin, señor, moet ik u verzoeken mij te volgen, ook voor uw eigen veiligheid. U moet enige inlichtingen verschaffen omtrent uw persoon."

Ik was vast besloten niets uit te laten. Maar de Lugrreno was bezig mij van alle op te nemen. Hij sloop nader, stapte terug, toen naar één zijde.

„Deze achtbare man", begon de ambtenaar in 't zwart, „beklaagt zich verder over u gewelddadigheid..."

„Deze achtbare man," riep ik stomweg, „is een kaper. 't Is een Lugareno van Rio Medio. Een misdadiger."

De ambtenaar scheen verbaasd, en onmiddellijk zag ik mijn idiote vergissing — te laat!

„Vreemd!" prevelde hij en tegelijkertijd begon de ellendige schurk te roepen: „Hij is het! De verrader! De ketter! Ik herken hem!"

„Kalmte, kalmte!" zei de man in 't zwart.

„Ik vraag gebracht te worden bij de juez don Patricio voor een verklaring", gilde de Lugareno. Er begon zich een oploopje te vormen.

De ambtenaar en de officier wisselden beraadslagende blikken. Bij een woord van de laatste drongen de soldaten om mij heen.

Ik voelde mij vernietigd alsof de grond onder mijn voeten was ingestort en de hemelen in tweeën gescheurd. Als in een angstwekkende droom stak ik tussen mijn bewakers de straat over en beklom de trap van het paleis van justitie.

In de sombere, kille hal lieten ze mij wachten. Aan elke kant had ik een soldaat naast me en daar vlak voor me, op een klein tafeltje, lagen Mrs. William's sjaal en Sebright's muts.

Wordt vervolgd.

(Verschenen in boekvorm bij de N.V. Het Nederlandse Boekhuis te Tilburg en verkrijgbaar in iedere boekhandel).

neer hij die knaap er eens voor aanspreekt, want dat jongmens heeft veel centen nodig en moet altijd weer wat hebben. 't Is niet waarschijnlijk, dat zijn ouders zo onverstandig zijn, om hem zo veel te geven, doch is dit zo, dan zal dat **enkel de hebzucht** meer aanwakkeren, zodat het in elk geval zeer waarschijnlijk zal wezen, dat de snoeper de dief zal wezen.

Van 't leren van zulk kind komt meestentijds ook niets terecht. Het is er te flauw en te week voor. Dit zal uit de rapporten kunnen blijken. Sommige ouders vergoelijken echter alles en de school krijgt de schuld.

Een verschrikkelijk geval achten wij het, wanneer een kind op het rapport of op een briefje de handtekening van vader of moeder nabootste. Daar kan niet met voldoende strengheid tegen worden opgetreden. Al gaat het om een niets, het komt er niet op aan: de zaak, het feit is erg. 't Gaat niet om de knikkers, maar om het spel.

Zo ernstig mogelijk moet hiertegen worden ingegaan, wil niet een ras-oplichter worden gekweekt.

Wij menen op dit ogenblik te zien, dat de genotzucht bij de kinderen veel te sterk wordt aangewakkerd en wij vrezen al de gevolgen van dien.

Wij vrezen voor een geslacht van zelfzuchtige, onverantwoordelijke uitgaanders en niet-betalers, zelfs van oplichters en van dieven.

De kinderen moeten niet alles hebben wat ze begeren, hun moet juist worden geleerd om zich iets te ontzeggen.

Och, het oude woord blijkt steeds zoveel waarde in te houden: „Een kinderhand is gauw gevuld." Leert de kinderen soberheid en zuinigheid, waakt tegen alle leugentaal, alle gluiperigheid en oneerlijkheid. Wij behoeven een flink geslacht.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

De betrekkelijke rust die in de laatste weken aan het front te Madrid heerste, is in de laatste dagen omgezet in een aanmerkelijke activiteit in het bijzonder van de zijde der vliegtuigen. Dezer dagen had een gezamenlijke aanval plaats op de Spaanse hoofdstad van 18 bommenwerpers en 27 gevechtsvliegtuigen. Men spreekt zelfs van de geweldigste aanval die tot nu toe Madrid te doorstaan heeft gehad.

Maanden geleden hebben we het reeds geschreven: Over puinhopen zal Franco de Spaanse hoofdstad binnentrekken.

Maar wanneer? Van de rust der laatste dagen hebben natuurlijk ook de verdedigers geprofiteerd om hun posities te versterken en men verwacht dan ook, dat de verdediging nog wel enkele weken stand kan houden. Bovendien worden telkens hulptroepen aangevoerd en nieuw materiaal vooral afkomstig van de Sovjets.

Een bericht van Franco meldt, dat er tot nu toe 121 regeringsvliegtuigen zijn neergeschoten en daaronder waren 70 Franse, 17 Engelse en 33 Russische.

Omtrent de vredespogingen die door de mogenheden worden aangewend, kunnen we nog geen grote successen melden. Wel schijnen er tussen Basken en Nationalisten een uitwisseling te hebben plaats gehad van 4000 gevangenen. Maar men weet, dat de Basken geen communisten zijn en meer voor eigen onafhankelijkheid strijden, welke door de Madridse regering reeds verleend is. Vermoedelijk zal men er ook in slagen tussen deze partijen een kerst-wapenstilstand tot stand te brengen. Maar of het met de communisten zal gelukken, betwijfelen we.

In Frankrijk blijft de stakingsbaccil voortwoekeren. Er heerst thans weer een staking onder de Franse landbouwers en er lopen geruchten, dat de Communisten plannen hebben binnenkort een opstand te ontketenen te Parijs. Het volksfront heeft het natuurlijkerwijs deze rechting ingestuurd en het is nog een vraag of de regering die hiervan op de hoogte schijnt, deze pogingen nog zal kunnen voorkomen. Deze heeft in een onbezonnen ogenblik indertijd de 40 urige werkweek beloofd, welke absoluut niet uit te voeren is. Men zou dan alleen bij de spoorwegen 60.000 man meer nodig hebben, die dan andere industriën zouden verlaten.

Intussen is de Volkenbond weer bij elkaar geweest en er zullen nu door een commissie plannen worden gemaakt voor een herziening van dit statuut.

In de „Revue des Deux Mondes" berekent een schrijver in een artikel over „oorlog en vrede", dat in de 34 eeuwen tussen 1500 voor Chr. en het jaar 1900 van onze tijdrekening slechts 227 vredesjaren geweest zijn; tegenover elke 13 jaar oorlog staat slechts één jaar vrede. Sedert 1900 is de toestand er niet gunstiger op geworden: vier jaar wereldoorlog, oorlogen in Azië, Afrika en Amerika; en de toekomst ziet er ook niet bijster gunstig uit. Want al bestaat er zeker nog gerechtvaardigde hoop, dat de grote catastrofe vermeden zal kunnen worden, anderzijds valt toch niet te loochenen, dat de wereld zich in een ongekend tempo op het allerergste voorbereidt.

Om dit verschrikkelijke te vermijden, werd na de gruwelijke wereldoorlog een organisme gesticht, welks taak is een betere, op de grondslag van het recht gebaseerde internationale orde te stichten. Nu, achttien jaar, nadat de wapenstilstandsklaroenen over de bloedige slagvelden het einde van de broedermoord aankondigden, is het mode geworden met de volkenbond te spotten.

We geven gaarne toe dat er in de Volkenbond heel wat is, wat niet deugt. We zullen binnenkort nog wel eens terugkomen op het feit dat b.v. onlangs de internationale „Pro Deo Commissie" in de bond geen gehoor kon krijgen, terwijl de communistische „Ligue des droits de L'homme" er met vlag en wimpel wordt binnengehaald.

Ook de wijze waarop de communisten er baas spelen, die zelfs in de hoogste posten hun mensen hebben zitten, kan ons katholieken niet erg doen dwepen met deze instelling.

Er is ons ook wel eens gevraagd, hoe wij nog konden vasthouden aan het vrijmetselaarsinstituut van Wilson, die met zijn vrijmetselaarsideologiën, dank zij de hulp der internationale pers, heel de wereld betoverd heeft.

Wij willen hireop antwoorden dat wij de Volkenbond beschouwen als een eerste poging, van vele zijden gedwarsboomd, om in de chaotische wanorde der internationale betrekkingen voor het bestwil der volken enige ordening te brengen. De beginselen van de Volkenbond zijn heus de slechtste niet; en als allen, niet het minst de dictators, die nu de volkenbond vertrappen, ze naleefden, zou de internationale wereld er heel wat beter uitzien, er heel wat gnustiger voorstaan dan nu het geval is.

Zijn de beginselen van de bond: samenwerking tussen de naties, de verplichting niet tot de oorlog over te gaan, arbitrage, internationale relaties welke op de rechtvaardigheid en de eer gegrondvest zijn, naleving van de voorschriften van het internationaal recht, eerbiediging van de wederzijdse rechten en belangen, ontwapening, en vredelievende herziening van verouderde of gevaarlijke verdragen, met daarboven sanctiemaatregelen tegen de staat die zijn vrijwillig aanvaarde verplichtingen schendt, vrijmetselaarsbeginselen?

Wij laten het antwoord aan Paus Benedictus XV, die in Zijn beroemde brief „aan de hoofden der volken, die met elkaar in oorlog verkeren" „afgebakende en practische voorstellen" deed, „welke de grondslagen voor een rechtvaardige en duurzame vrede schijnen te bevatten." Paus Benedictus XV schrijft dan:

„Allereerst zal als fundament moeten dienen, dat in de plaats van de materiële macht der wapenen de morele macht van het recht worde gesteld. Hieruit volgt: een rechtvaardige overeenkomst van allen over de gelijktijdige en wederkerige vermindering der bewapeningen, volgens de regelen en waarborgen, welke op de grondslag van de behoefte en de voldoendheid voor de handhaving der openbare orde in elke staat worden vastgesteld. In de plaats van de militaire macht moet voorts treden het instituut der arbitrage met zijn verheven vredelievende werkzaamheid, volgens nader overeen te komen normen, met sancties ten aanzien van elke staat, die zou weigeren de internationale kwesties aan arbitrage te onderwerpen of de beslissing van het scheidsgerecht te aanvaarden."

Dat is duidelijk; zo duidelijk, dat het niet nodig schijnt nader uiteen te zetten, dat, al worden de beginselen van de volkenbond ook door vrijmetselaars en socialisten gehuldigd, — waarop in dit verband zeker van toepassing is: Anima naturalter christiana — zij niettemin diep-katholiek zijn en blijven.

Maar staat de grote geleerde, prof. Yves de la Brière S.J., hoogleraar in het volkenrecht, niet met een zeker voorbehoud tegenover het organisme van Genève waarin deze beginselen van het volkenrecht belichaamd zijn? Wij zullen het niet loochenen, maar naast hem staan zeer velen — wij denken o.m. bijv. aan de minstens even gezaghebbende „Civiltà Cattolica" — die de katholieken juist aansporen voor de Geneefse volkenbond op te komen. Bedoeld tijdschrift der Italiaanse Jesuiten schreef enige jaren geleden — ook het citaat van pater de la Brière dateert van jaren her, vóór deze geleerde een opmerkelijke revolutie had doorgemaakt —: Als scharen van mensen er op uittrekken om de volkenbond te vernietigen, dan moeten de katholieken, als voorvechters van de vrede, de verdediging vastberaden op zich nemen, opdat de volkenbond niet sterve, maar leve."

Waarom? Opdat de volkenbond, beginsel van ordening in een destructieve chaos, leve. Omdat de volkenbondsbeginselen, in tegenstelling met het staatsabsolutisme, zo echt katholiek zijn.

Durf te leven.

Aan een radiorede van Dr. de Boer, de rector van het R.K. Lyceum voor meisjes te 's-Gravenhage en redacteur van „Het Gezin", ontlenen we de volgende passage:

„De waardering van een zeker gedeelte van het publiek ten opzichte van waarachtige zedelijke waarden is ontstellend verkeerd.

Men spreekt en schrijft over moedige voetballers, die zich onverschrokken op de bal werpen, over dappere meisjes, die zwemrecords breken, men viert kampioenen op het biljart of op de wielerbaan als nationale helden, men pleegt tranen van vaderlandse trots bij het hijsen van een olympische vlag, maar heeft geen eerbied voor de eenvoudige vader, die met hard werken een flink gezin groot brengt, men heeft geen bewondering voor ouders, wier gehele leven gewijd is aan de ders, wier gehele leven gewijd is aan de ontzaglijke taak meisjes en jongens te maken tot waardige vrouwen en mannen, tot dienstbare burgers van de nieuwe maatschappij, men heeft geen verering voor de vrouwen, die geleden hebben en haar leven veil hebben gehad om de nieuwe levens aan de wereld en God te schenken.

We vereren allerlei helden, van sport- tot filmhelden toe; maar er zijn plaatsen in ons land, waar een vrouw in gezegende omstandigheden zich niet in het openbaar meer durft te vertonen, omdat een gedeelte van het publiek zo diep gedegenereerd is, dat het de spotlach niet meer kan verbergen.

„Durf te leven", betekent het leven aandurven met zijn vreugde en met zijn verdriet, met zijn triomfen maar ook met zijn nederlagen, met al zijn consequenties. Wie zo het leven aandurft, heeft ook de moed de verantwoordelijkheid te aanvaarden voor andere wezens.

Die verantwoordelijkheid voor het geluk van het nageslacht is ook wel zo geweldig, dat het niet anders kan zijn, dan dat de gemeenschap van man en vrouw, waaruit het nieuwe leven geboren wordt, gebonden moest zijn aan onverbrekelijke gehoorzaamheid aan de wet van de natuur en aan onverbrekelijke trouw.

Alle inbreuken op de natuurlijke gevolgen van deze gemeenschap, en alle schending van de wederzijdse trouw en van de gezamenlijke trouw aan de heilige taak, wreekt zich onverbiddelijk aan de bedrijvers, aan hun kinderen en aan de maatschappij.

Het huwelijk is niet het „happy-end" van een film, het is in de eerste plaats een taak. Het geluk er in vinden slechts zij, die zich aan de taak onderwerpen."

BUITENLAND.

Hoe de Bonzen van het Nationaal Socialisme leven.

Onlangs is onthuld, hoe de bonzen van het Nationaal Socialisme in Nederland een weelderig en protserig leven leiden ten koste van de beweging, die zij zeggen belangeloos te dienen.

In Duitsland is het geen zier beter.

„Blijkens een bericht in de „Kölnische Zeitung" heeft Dr. Ley (d.i. de leider van het Arbeidsfront) het landgoed „Rottland" bij Waldbröhl, voor de prijs van **300.000 mark gekocht. Het is weinig minder** dan vier jaren geleden, dat Ley failliet ging en, evenals Göring, de zuiveringseed moest afleggen. Ley's dochter heeft een buste van Hitler gemaakt en de tienduizend afdelingsbureau's van het Arbeidsfront wordt nu krachtig „aanbevolen" het kunstwerk te kopen. De thesaurier Schwarz laat zich een villa bouwen, die 250.000 mark kost; de villa van de voormalige communist en tegenwoordige leider van de Rijksbedrijfsgemeenschap 7 van het Arbeidsfront, alsmede rijksdaglid Karwahne, kost slechts 110.000 mark."

Hoe de heer Göring thans in weelde baadt is algemeen bekend. Als we daar nu eens tegenover stellen hoe een integere figuur als Dr. Bruning, als leider van het Duitse volk in grote soberheid leefde en nu als banneling in uiterst sobere omstandigheden moet leven, omdat hij altijd werkte voor zijn volk en nooit voor zichzelf, dan is die tegenstelling wel heel schril. En zien we treffend de brutaliteit der N. S. B. bonzen in hun actie tegenover hun politieke tegenstanders.

Hoe Lenin stierf.

Over de dood van de Russische dictator Lenin schrijft Percival Philips: „Deze man die twee millioen van zijn volksgenoten koelbloedig in de dood heeft gejaagd, werd overvallen door een slepende kwaal, waarvan de gevolgen voor hem, het als God vereerde staatshoofd, buitengewoon ontmoedigend waren. Zijn verstand begon langzamerhand te verminderen. Meer dan een jaar lang vocht Lenin **hardnekkig tegen deze ziekte, maar de langzame uitputting van zijn** geestkracht maakte hem bijna radeloos. In zijn laatste levensdagen was het zielig om te zien hoe de almachtige heerser over het onmetelijke Russische Rijk op zijn landgoed Gorki bij Moscou over de vloer rondkroop. Als een dier op handen en voeten bewoog hij zich moeizaam voort van het ene meubelstuk in zijn kamer naar het andere en door gewetenswroeging gepijnigd smeekte hij aan al deze meubels een voor een om vergeving voor zijn misdaden. Dat deed hij voortdurend in de telkens zeldzamer wordende heldere ogenblikken van zijn erbarmelijke toestand."

KATHOLIEK PRIESTER IN DUITSE GEVANGENSCHAP.

Een Priesterjubileum onder tragische omstandigheden.

Men schrijft uit Berlijn:

In cel Nummer 167 van de grote strafgevangenis te Berlijn Brandenburg vertoeven op het ogenblik de Redemptoristen Willem Brinkman, Wauz, Aigner, Platte, alsook de Franciscanen Bombis en Brezowski, alsmede vier andere priesters. Pater Kox, C.S.S.R. is op 6 Augustus l.l. op vrije voeten gesteld.

In deze gevangeniscel Nummer 167 heeft Pater Willem Brinkman, onlangs zijn 25 jarig Priesterjubileum gevierd. 's Morgens om 5 uur celebreerde hij daar een H. Mis op een geimproviseerd altaartje, omringd door de negen medebroeders in zijn cel, aan wie hij de H. Communie uitreikte. Het was wel een vreugde voor een jubilaris te mogen vernemen, dat ontelbare Katholieken in **Duitsland zich die dag in de geest met hem verenigden en dat door duizenden werd gebeden om voor de beproefde jubilaris geduld en sterkte te verkrijgen.** Met goedvinden van de Directeur der gevangenis werden meer dan 80 felicitatiebrieven aan Pater Brinkman overhandigd.

Zijn broer Bernard Brinkman C.S.S.R. mocht de Jubilaris gedurende een half uur een bezoek brengen in de gevangenis.

Bij die gelegenheid vernam de Jubilaris, dat de HoogEerw. Pater Murray de Generaal der Redemptoristen te Rome, diezelfde dag de H. Mis voor de Jubilaris had opgedragen aan het altaar van het mirakuleus beeld van O. L. Vrouw van Altijddurende Bijstand te Rome. Pater Bernard Brinkman mocht ook enkele woorden wisselen met de overige gevangenen van cel 167.

Deze cel is 3 meter breed, 6,50 meter lang en voorzien van verschillende vensters. Men is er in geslaagd 10 bedden te plaatsen voor de tien gevangenen, alsook drie tafeltjes. De dagorde van de priester-gevangenen luidt als volgt: om 7 uur ontbijt met zware koffie; iedere gevangene ontvangt per dag 550 gram brood; van 8 tot 9 uur vrije tijd in stilzwijgen door te brengen op de binnenplaats; van 9 tot 12 uur handenarbeid in de cel. Onder het werk mogen de gevangenen spreken, lezen of gezamenlijk bidden. Tussen 12 en 1 uur, middagmaal dat bestaat uit een liter dikke soep; in de namiddag wordt er gewerkt tot 5 uur, daarna schoonmaken van de cel en om 6 uur avondeten n.l. een halve liter dunne soep; om 10 uur appèl om te zien of alle gevangen present zijn.

Daarna worden de lichten gedoofd tot de volgende morgen half zeven.

Verschillende gevangenen zijn tegen dit leven niet bestand.

Engelands terugkeer tot het Katholicisme.

In een rede voor de Gregoriaanse Universteit te Rome verklaarde Pater Woodlock S.J. dat in de afelopen 25 jaar 322 Angelicaanse geestelijken tot het Katholicisme zijn overgegaan.

Later keerden weer 17 hunner tot het Protestantisme terug.

Engeland als natie aldus Pater Woodlock gaat niet meer naar de kerk. Het Christendom heeft een modernistische inslag gekregen en het ware geloof in het Evangelie is verdwenen.

Ieder jaar keren 12000 personen terug tot de Katholieke Kerk en het is opvallend dat zij, die tot geen enkel kerkgenootschap behoren, niet onsympatiek staan tegenover het Katholicisme.

NEDERLAND.

Verdachte lof.

Ir. Mussert heeft kortgeleden voor de Journalisten het scheldwoord uitgevonden „Journaille".

Maar later in een instructie aan de N.S.B. leiders medegedeeld, dat hij daarmee niet alle journalisten heeft bedoeld van de demo-liberale pers. Bij hun actie tegen de pers, moesten dan ook enkele bladen niet alleen ontzien worden, maar zelfs op alle mogelijke wijze gesteund worden. En naast de neutrale locale pers, werd hierbij met name genoemd het kath. dagblad „De Residentiebode", dat zulk een welwillende houding aannam, tegenover de N.S.B.

In een der laatste nummers nu van „Het Nationale Dagblad", zoals men **weet het blad der N.S.B., wordt opnieuw** een loffelijke uitzondering gemaakt voor de Residentiebode.

In de wekelijkse rubriek „Van het journalistieke slagveld" wordt de gehele partijpers onder de loupe genomen en afgebroken. Alleen wordt hier zeer waarderend geschreven over de Residentiebode en wordt dit blad zelf beschermd en in verdediging genomen tegen die bladen die het Haagse kath. blad hebben aangevallen wegens haar sympathieën voor de N.S.B. De Res.-bode wordt hier met lof vermeld, als een der weinigen, zelfs het enige kath. blad dat niet van leer trekt tegen de N.S.B. en zelfs eerlijk poogt het goede in de N.S.B. te ontdekken. Verder krijgt de Residentiebode een pluim op haar hoed, omdat zij een weekblad uitgeeft n.l. Vrijdag, waarin de kath. Staatspartij geregeld aan een scherpe critiek onderworpen wordt. (En parenthesi, dezelfde Residentiebode drukt ook „de Opmarsch", het orgaan van de R.K. Staatspartij, zodat het mes van twee kanten snijdt en geld stinkt niet).

Dat, zo gaat het Nationale Dagblad voort, deze houding van de Residentiebode bij uitgesproken kath. bladen (sic) een wrevelig gevoel wekt, is begrijpelijk. Maar deze critici missen het recht op een zo brutale wijze tegen de Residentiebode op te treden. Intussen hoopt het blad, dat de Residentiebode voor deze brutale pers-methoden niet uit de weg zal gaan.

Aldus het Nationale Dagblad.

Men begrijpt wel, dat deze bedenkelijke lof voor de Residentiebode erg compromitterend is en Katholieken hier, die soms van dit blad abonne zijn, zijn daardoor gewaarschuwd.

Wij willen hier nog eens voor ogen houden de waarschuwing van de Nederlandse bisschoppen in hun mandement waarin naast een veroordeling van elke nationaal socialistische propaganda, de bisschoppen o.m. het volgende schrijven: „Met nadruk willen wij hier aan toevoegen, dat diezelfde waarschuwing ook geldt voor die Katholieken, die zonder zich bij fascistische of nationaal socialistische partijen aan te sluiten onder hun geloofsgenoten op enigerlei wijze de ideeën en gevoelens dezer partijen aankweken. Ook zij staan schuldig aan het verbreken der Kath. eenheid."

R. K. KERKEN.

Parochiekerk Otrobanda:

4.45 v.m. H. Mis.
7 v.m. H. Mis.
8.30 v.m. Hoogmis met Holl. Preek.
7 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie met Holl. Preek.

Parochiekerk Pietermaai:

4.30 v.m. H. Mis.
6 v.m. H. Mis.
7.30 v.m. H. Mis.
8.30 v.m Hoogmis.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie.
7 n.m. Lof.

Parochiekerk San Mateo:

4.45 v.m. H. Mis.
7 v.m. H. Mis.
9 v.m. Hoogmis.
7 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie met Holl. Preek.

Isla kerk Asiento:

5 v.m. H. Mis.
8.15 v.m. Hoogmis.
7 n.m. Lof.

In alle kerken gelegenheid tot Biechten: iedere Zaterdag van 4 tot 9 uur n.m.; daags voor iedere grote feestdag.

CURACAO.

De Sportbekers „Heinekens-Brouwerij".

In de etalage van de Hollandse Boekhandel, staan een paar wisselbekers, die de Heineken's Brouwerij Maatschappijen ter beschikking hebben gesteld voor de sportfeesten, die gehouden zullen worden ter gelegenheid van het huwelijk van Prinses Juliana met Prins Bernhard. Een derde beker, die gezonden was, is ter beschikking gesteld van de voetbalbond op Aruba, terwijl deze twee, die nu geëtaleerd zijn, bestemd zijn voor de C.V.B. en de Sportclub Asiento.

Hieronder volgen enige bijzonderheden.

Aan de éne zijde prijken de rood-wit-blauw en oranje-vlag met als inscriptie „Heineken's" Bier. Ter herinnering aan het huwelijk van Prinses Juliana en Prins Bernhard; terwijl aan de andere kant de portretten van de beide vorstelijke personen, in plaquette-vorm gegraveerd, prijken met als devies: „Oranje's geluk Nederland's zegen.

De chauffeursexamens.

Bij de examens voor het diploma van de Commissie „Veilig Verkeer" welks diploma binnenkort een vereiste zal zijn voor het verkrijgen van een vergunning voor bus- of taxi-chauffeur, slaagden 231 candidaten, 29 chauffeurs zijn er afgewezen, terwijl de 7 twijfelgevallen nog in de gelegenheid zullen worden gesteld voor een herexamen.

De geslaagden zullen Woensdag en Donderdag hun diploma kunnen afhalen, Welke deze zijn zal dezer dagen aan de politieforten worden bekend gemaakt.

De nieuwe Cursus zal niet eerder dan 15 Januari aanvangen.

Na het beëindigen van deze cursus en het uitreiken van de diploma's daarvoor zal het besluit worden afgekondigd, dat alleen chauffeurs in het bezit van dit diploma, een vergunning kunnen krijgen tot het vervoeren van publiek.

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten".

Een nationalistische delegatie van Porto Rico zond aan het Congres van Buenos Aires een uitgebreide nota, protesterend tegen het bestuur van Porto Rico sinds 1898 en verzoekend om volledige onafhankelijkheid.

Eden verklaarde dat 5 kruisers, die men overeenkomstig bij het Marineverdrag van Londen, zou moeten afschrijven, in dienst zullen blijven, vanwege de précaire Euroese toestand.

UIT NEDERLAND.

In de memorie van antwoord inzake de wetsontwerpen, betreffende de grondwetsherziening, handhaaft de regering haar mening, betreffende verlaging van het inkomen van het Koninklijk Huis en verlaging van de vergoeding die aan Tweede Kamerleden uitgekeerd wordt voor het bijwonen der zittingen. De regering wijst het invoeren van het instituut van ministers zonder portefeuille van de hand en sprak zich eveneens uit tegen het instellen van een derde kamer van de staten generaal, voor het bedrijfsleven.

De Oud-Gouverneur Generaal v. Limburg Stirum zal een reis maken naar Indië.

Het huwelijksgeschenk, dat een groot aantal vroegere Belgische oorlogsvluchtelingen het vorstelijk paar tezamen zullen aanbieden, zal bestaan uit Kantwerk en enige fraai-bewerkte kristallen vazen.

Het Algemeen handelsblad meldt, dat de volgende heren als getuigen bij het huwelijk van Prinses Juliana en Prins Bernhard zullen optreden: de Voorzitter van de Eerste Kamer de Vos van Steenwijk, Voorzitter van de Tweede Kamer Aalberse, de Staatsraad Beelaerts van Blockland, en de kamerheer van de Prins, Jhr. Baud. Verder weet het Handelsblad te melden, dat de commandant van het veldleger, Jhr. Roell, op 23 December Prins Bernhard zal beëdigen in zijn waardigheid van officier bij de Nederlandse weermacht.

Hierbij zal een grote parade plaats vinden waarbij H.M. de Koningin en Prinses Juliana tegenwoordig zullen zijn.

De „Ibis" het eerste Douglas DC3 toestel op de Indische route is vertrokken. Het nam een record hoeveelheid aan post mee, namelijk 600 kilo en was geheel volgeboekt.

Te Den Haag werd een repetitie voor de komende trouwstoet gehouden; een met twee paarden bespannen koets reed naar het stadhuis, terwijl de opgestelde militairen het geweer presenteerden. De tijden, die voor het afleggen van de weg en het verrichten van de huwelijksplechtigheid nodig zullen zijn, werden nauwkeurig genoteerd.

Op 16 December is ip de „Sperwerhof" te 's Graveland, in de aanwezigheid van 400 schoolkinderen, de eerste „huwelijksboom" geplant. In verscheidene steden van ons land is men voornemens dit initiatief te volgen.

Er werd een wetsontwerp ingediend inzake nietigverklaring van de goudclausules in Binnenlandse geldleningen, verhuringen, verpachtingen, vestigingsrecht, onroerende goederen, etc., dit zo opgevat als de goudclausule definitie in de ruimste zin., ook betreffende vrijwaren tegen gulden, depreciatie, binnen overeenkomsten, waarbij verplichting, uitgedrukt in goud, voor zover vóór 6 September aangegaan, uitsluitend in Nederland moet plaats vinden.

Volgens een publicatie van het departement van Financiën bedroeg de opbrengst van de rijksmiddelen over de dan in November 1935. Op dat ogenblik, maand November 3.454 millioen meer (einde November) bedroegen de inkomsten 3.324 millioen minder dan het bedrag dat voor de periode Januari-November geraamd was.

Prins Bernhard nam Vrijdag afscheid van de Ned. Hand. Mij., waar hij enige tijd werkzaam is geweest.

Door de Mariniers zal aan de Prins een marinierssabel met helm worden aangeboden.

Geslaagd.

Uit Nederland kwam bij den Heer J. Ellis bericht, dat zijn zoon Joop aan de Universiteit te Nijmegen is geslaagd voor het candidaatsexamen in de rechten.

Onze gelukwensen.

Verduistering.

Door den koopman K. werd bij de politie aangifte gedaan van verduistering in dienstbetrekking door zijn bediende P. Een bedrag van ongeveer ƒ 55.— werd verduisterd.

P., die een volledige bekentenis heeft afgelegd is onder aanzegging van proces-verbaal op vrije voeten gelaten.

ZENUWONTSTEKING VERDWENEN.

Hoe dit lijden genezen werd.

„Ik had een acute zenuwontsteking in mijn linkerschouder en arm, die ik had opgeloopen door mij te veel aan weer en wind bloot te stellen," schrijft dominee H. E. T. „Het was mij onmogelijk den arm op te tillen om mij te kleeden of anderszins te gebruiken en de pijn was natuurlijk ondragelijk. Alle uitwendige middelen faalden. Maar ik kreeg het weer geheel in orde door de aangetaste deelen warm te houden en elke dag 's morgens vroeg Kruschen Salts te nemen in een glas warm water. Het duurde bijna een maand, maar toen was ieder spoor van pijn geheel verdwenen."

Zenuwontsteking is een voorbeeld van wel een dozijn soortgelijke kwalen — sommige minder, andere weer heel ernstig — die alle voortkomen uit onzuiverheden in het bloed.

En het is het onzuivere bloed, dat die ondragelijke pijnen veroorzaakt, doordat het door het geheele lichaam circuleert en ontstekingen in de weefsels veroorzaakt. Kruschen Salts kunt U gerust vertrouwen: het zal de zaak weer in orde maken. Omdat Kruschen juist datgene bevat wat de natuur noodig heeft om Uw inwendige organen weer tot een gezonde, normale werking terug te brengen.

A. 6

In dank ontvangen.

Van de Hollandse boekhandel een aardig maandkalendertje voor het bureau.

R. K. PADVINDERSVERENIGING ST. THARCISIUS-GROEP CURACAO.

IN MEMORIAM.

Morgen, 20 December, is het een jaar geleden dat Frater M. Anthimus, na een korte ziekte, in het Hospitaal overleed.

„Wij moeten treuren, omdat hij zo vroeg van ons is heengegaan, maar ons troosten omdat hij tot een beter leven is overgegaan." Betekenisvolle woorden op zijn bidprentje.

Als we mogelijk door het jaar onze belofte of ons voornemen om voor zijn zielerust te bidden al eens een keer vergeten hebben laten we dan op de verjaardag van zijn dood deze jeugdvriend gedenken en de H. Mis tot zijn intentie bijwonen.

Door omstandigheden zijn wij verhinderd ons voornemen om op 19 Dec. een H. Mis te laten lezen voor deze weldoener van onze Vereniging uit te voeren. Dat zal gebeuren midden in Januari.

Voortrekkers, Verkenners, toont je dankbaarheid, op een manier zoals alleen Katholieke jongens dat kunnen.

Nieuwe uniform der Postboden.

In publicatieblad No. 123 is de nieuwe dienstkleding voorgeschreven voor de ambtenaren en beambten in dienst der posterijen.

De brievenbestellers zullen in het vervolg dragen een witte helmhoed met het Nederlandse wapen. De grijs-groene jas blijft, maar wordt met openliggende kraag, wit overhemd en zwarte das.

In dank ontvangen.

Van de Brittania Aerated Water Cy. enkele metalen houders voor luciferdoosjes en een stel glazen voor Orange kist.

Van de firma Ellis en Dania een kalender van de Frico. Friesche cooperatieve Zuivel-export-Vereniging.

Wijziging Pensioenverordening.

Bij de Raad is ingediend een ontwerp Verordening tot wijziging en aanvulling van de „Pensioenverordening 1899".

Wij lezen daaromtrent in de Memorie van toelichting: Bij Koninklijk besluit van de 27n April 1936 opgenomen in P. B. 1936, No. 66 werd voor de Curaçaose burgerlijke landsdienaren, de onderwijzers bij het bijzonder onderwijs en hunne weduwen en wezen een pensioenfonds opgericht, welk Koninklijk besluit de 1n Januari 1937 in werking treedt.

Krachtens de bepalingen van dit Koninklijk besluit zullen vanaf die datum alle kortingen en stortingen dier ambtenaren ten voordele van dat Fonds verantwoord moeten worden, terwijl alle pensioenen ten laste van gemeld Fonds worden betaald.

In verband hiermede is het nodig de pensioenverordeningen voor de burgerlijke ambtenaren en van de onderwijzers bij het bijzonder onderwijs te wijzigen en in overeenstemming te brengen met de bepalingen van genoemd Koninklijk besluit. Dit ontwerp nu is strekkende tot het verkrijgen van de vereiste overeenstemming.

Voor het doen der stortingen voor een verzekering van weduwe- en wezenpensioen werd ingevolge artikel 19 der bestaande verordening aan den ambtenaar een renteloos voorschot verleend. De verlening van dit voorschot was echter steeds proforma daar het niet werd uitgekeerd, terwijl de kortingen ter aanzuivering van het voorschot in 's Lands kas werden gestort.

Thans echter zou bij handhaving van de bestaande tekst een in 1937 te verlenen voorschot aan het Fonds moeten worden uitgekeerd en zouden de kortingen ter aanzuivering daarvan ten voordele van 's Lands kas moeten worden gebracht, aangezien door het Fonds zelf geen voorschot meer verleend wordt, terwijl de geldende wijze van aanzuivering van het verschuldigde gehandhaafd blijft.

Wie schrijft er aan het Prinselijk Paar?

We hebben in ons blad van Woensdag reeds medegedeeld, dat er een aardige gelegenheid bestaat om persoonlijk op de huwelijksdag aan het prinselijk paar een gelukwens te zenden. De Vereniging Simavi (Steun in medische aangelegenheden voor inheemsen) heeft daartoe met goedkeuring van Prinses Juliana aardige kaarten laten vervaardigen. Deze fraaie in kleuren gedrukte kaarten bestaan uit twee delen: het ene om voor zichzelf als aandenken te bewaren, het andere om tegen de huwelijksdag ondertekend aan Hare Koninklijke Hoogheid te zenden. Is men op deze wijze in staat om uitdrukking te geven aan de blijdschap, welke geheel ons volk bezielt, nu onze Prinses, de Hoop van de Staat, in het huwelijk gaat treden met de man harer keuze, die in een oogwenk ook zelf aller harten won, men komt er tegelijkertijd onze lijdende medeburgers in onze Overzeese gebieden mede te hulp en helpt hun nodeu lenigen.

We kunnen deze kaarten ongefrankeerd verzenden en de prijs die we voor de kaart betalen, 15 ct. komt geheel ten goede aan het Prinses Juliana Noodfonds.

De kaarten zijn verkrijgbaar aan het postkantoor en in verschillende zaken, welke nog nader bekend gemaakt zullen worden.

De brug weer in de Kamer van Koophandel.

In de vergadering van de Kamer van Koophandel Dinsdag jl. heeft de havenmeester de Hr. Gauw enkele toelichtingen gegeven omtrent de bestaande brugplannen. De Hr. Gauw is van mening dat zo er een schipbrug komt, een houten brug de voorkeur heeft boven een ijzeren, gezien het sterke verroestingsproces waaraan deze laatste onderhevig zou zijn.

De thans in dienst zijnde ferryboten zijn in zulk een staat dat ze het volgend jaar zullen moeten vervangen worden. Nieuwe veerboten zouden om bovenstaande redenen z.i. ook van hout moeten worden en dan wel 4 kleine smalle ferryboten, welke te prefereren zijn boven grote rechthoekige veerponten, daar aan deze logge vaartuigen te veel gevaren zijn verbonden.

Twee van deze kleine boten zullen dan gedurende de daguren bij het openstaan der brug dienst doen, terwijl in de minder drukke avonduren met één ferryboot volstaan kan worden. Twee reserveboten zijn zeker vereist. Spreker is van mening dat deze twee smalle boten, ook al wordt de vaste brug gebouwd en de pontonbrug afgeschaft, de verbinding Brionplein— Gouvernementsplein voor voetgangers en wielrijders door deze ferryboten zal kunnen geschieden zonder dat stagnatie in het verkeer zal voorkomen.

Tegen sterke deining zijn ook deze boten bestand.

Alhoewel de opbrengst dezer ponten ƒ 6000.— per jaar bedraagt, adviseert hij een gratis overzetgelegenheid. Uit de opgemaakte statistieken is gebleken dat slechts 30% der wielrijders en voetgangers momenteel van de ferryboten gebruik maken.

Betreffende het open zijn der brug zeide de Hr. Gauw, dat van 's morgens zes dit gemiddeld 3½ uur is. Maar het is hem bekend, dat er komende jaar meer schepen Curaçao zullen aandoen en vermeerdering z.i. de eerstkomende jaren zal aanhouden.

Omtrent de Isla-vloot zeide de Hr. Gauw, dat de normale maximum openingstijd van de brug voor deze tankers 20 à 25 minuten bedraagt. Deze tijd wordt enkele malen overschreden door bijzondere omstandigheden, zoals bijv. het niet loskomen van een anker enz. Met het oog op het feit, dat de bar te Maracaibo slechts op bepaalde tijden te overschijden is, is het groepsgewijze uitvaren van de vloot hierdoor niet mogelijk, daar tussen de eerste en laatste groep zeker een tijdsverschil van ruim een uur komt te liggen.

De Curaçaose Kunstkring.

Ofschoon we beloofd hadden op het concert van Armando Palacios te zullen terugkomen, moeten we helaas door omstandigheden hierin onze lezers teleurstellen.

We hadden reeds vernomen dat de Cur. Kunstkring in deze pianist een der grootste kunstenaars voor het Curaçaos publiek zou introduceren en uit de luisteraars die het concert hebben bijgewoond, hebben we de indruk gekregen dat het werkelijks iets buitengewoons geweest is.

Onze Curaçaose Kunstkring is steeds zeer gelukkig met de artisten; maar minder gelukkig met de belangstelling van het publiek. Zo was ook de avond van Dinsdag maar matig bezet. Er kunnen zich soms ongelukkige omstandigheden voordoen. We kunnen ons begrijpen dat voor een groot gedeelte van het publiek een tocht naar Asiento te moeilijk en te kostbaar is, maar dit was dan toch niet het geval voor de Morpurgo-avond, ook iets heel bijzonders, welke in het Theater Brion gegeven werd en waarbij de belangstelling nog minder was.

We waren echter blij te horen dat de Cur. Kunstkring zich daardoor niet laat ontmoedigen. Zelfs zal men de contributie van het lidmaatschap nog vergemakkelijken en o.a. deze van ƒ 15.— gaan brengen op ƒ 10.— per jaar en bovendien dan meerdere avonden vrij entree geven voor de leden van de Kring.

We hopen van harte dat de Cur. Kunstkring met deze nieuwe actie succes moge hebben en het publiek zover weet te brengen dat men liever zijn geld gaat uitgeven voor een mooi concert als voor een film. Cultureel zal ons volk daarmee stijgen en daarom hopen we dat en ieder die daar belang in stelt de Curaçaose Kunstkring daadwerkelijk steunen zal.

De Staking in Maracaibo.

Donderdag is aan de staking te Maracaibo een einde gekomen.

Donderdagavond vertrokken weer een 9 tal olietankers, die we in de laatste dagen niet meer onze haven hadden zien uit- of binnenvaren.

Schaakvereniging „Curaçao".

Het Bestuur van de Schaakvereniging „Curaçao" heeft het genoegen aan schaakspelend Curaçao mede te delen, dat de inschrijving voor de „Knock-Out" wedstrijd alle verwachtingen overtroffen heeft. Toch wil het Bestuur de schakers die zich nog niet hebben opgegeven eraan herinneren, dat zij zich alsnog kunnen aanmelden tot en met Maandag 21 December bij de secretaris L. A. Lemmens Berliner Hof. We willen alle schaakliefhebbers opwekken deel te nemen daar deze „Knock-Out" wedstrijd zeer spannend belooft te worden. De wedstrijd zal beginnen a.s. Maandag 21 December 8 n.m. in Berliner Hof.

Naar 'n Katholieke sport.

In „Dux" het bekende tijdschrift van Katholieke jeugdleiders publiceert H. Goris een artikel „naar 'n Katholieke sport", waarin hij tot de volgende conclusie komt:

Katholieke sport omvat àlle takken van sport, waardeert ze naar hun betekenis voor de katholieke mens en rangschikt ze diensvolgens. Katholieke sport bepaalt de sportpraktijk en legt vooral zware verplichtingen op aan de leiding. Katholieke sport verheft 't individu en is gemeenschapssport. Katholieke sport wil 'n parel zijn in de kroon der Katholieke Actie.

Katholieke sport heeft haar eigen beginselen, haar eigen methoden, haar eigen wezen. Zij is niet gebaseerd op 't succes der prestatie, op de gunst van publiek of pers, maar op eeuwige natuurlijke, op katholieke grondslagen.

Katholieke sport weert de prestatie niet — integendeel; maar weet deze op juiste waarde te schatten. Ook wedstrijdsystemen behoeven niet verkeerd te zijn. Als middel om 'n gezonde prikkel tot inspanning te geven zijn ze uitermate geschikt, maar hun opzet en inrichting zal aan bepaalde voorwaarden gebonden moeten zijn, want 't gaat bij katholieke sport niet om 'n kampioenschap in balbehandeling maar om 'n kampioenschap in zelfbeheersing, in sportiviteit, in katholiciteit.

Kennen we de plicht als Katholieken en willen we de sport „aan ons" houden, dan weten we alle eigen belang op zij te zetten, dan zullen we de handen in elkaar slaan om samen tot stand te brengen 'n eigen, katholieke sport tot heil van ons zelf en onze naaste, tot meerdere eer en glorie van God.

„Ministerie van Koloniën.

In het „Ned. Juristenblad" 'schrijft prof. mr. Ph. Kleintjes:

De eerste April 1937 zullen volgens Ned. Stbl. 1936 nos. 909 en 910 de nieuwe wetten op de staatsinrichting van Suriname en Curaçao in werking treden.

Met die datum houden de bepalingen in de beide Reg. reglementen op te gelden, die deze overzeese gewesten tot „koloniën" stempelen.

Reeds met de inwerkingtreding van een deel der Indische staatsregeling op 1 Januari 1926 was de kwalificatie van „koloniën en bezittingen", die art. 1 Rr. bevatte, voor Ned.-Indië komen te vervallen.

Met April a.s. zal er geen Nederlands overzees gewest meer zijn, dat in de wet, die zijn inrichting regelt, als kolonie wordt aangeduid. Maar dán is ook het ogenblik gekomen om een einde te maken aan de benaming van „ministerie van koloniën", welke sedert 184 onafgebroken heeft bestaan, doch niet meer past bij de moderne opvatting van de verhouding der overzeese Nederlandse landen tot het moederland. Dit klemt te meer nu bij de jongste grondwetsherzienning het woord „koloniën" uit de grondwet werd gebannen om mogelijke gevoeligheden overzee te ontzien.

Maar welke benaming komt nu ter vervanging van de bestaande voor genoemd departement in aanmerking?

Van Vollenhoven, die Oost en West gaarne samenvatte onder de collectieve benaming „De Indiën" heeft de naam „Ministerie van Indische zaken" aan de hand gedaan, een uitdrukking, die harmonieert met ministerie van binnenlandse resp. van buitenlandse zaken.

Tegen deze naam zoude m.i. geen bezwaar bestaan, ware het niet, dat het adjectief „Indisch" in de wettentaal de betekenis heeft van „Nederlands-Indisch". Zo kent de wettelijke terminologie een Indische staatsregeling, een Indische comptabiliteitswet, een Indische muntwet, een Indische mijnwet. Al deze wetten hebben betrekking enkel op Ned. Indië. Ook heeft het commissariaat voor Indische zaken alleen bemoeienis met aangelegenheden van de Oost. Naast het Indische Verslag wordt jaarlijks een Surinaams en Curaçaos Verslag aan de Staten-Generaal aangeboden.

Met het oog op deze door wet en gewoonte gezijkte betekenis van het woord Indisch zal men er, dunkt mij, goed aan doen de door Van Vollenhoven aan de hand gedane benaming uit te breiden en het ministerie voortaan te noemen „Ministerie van Oost- en West-Indische zaken."

Dat de Oost-Indische zaken vóór die van Suriname en Curaçao geplaatst worden vindt zijn rechtvaardiging in de veel grotere betekenis welke Ned.-Indië voor het Koninkrijk heeft dan de West.

Deze benaming verdient m.i. wegens haar meer preciseze aanduiding verre de voorkeur boven een benaming als „Ministerie van overzeese gewesten", resp. „van overzeese gebieden" of „van overzeese zaken".

K K R O O

Wereldprogramma
Zondag, 20 December.
Via P.J.C. Golflengte 31.28
19.24—20.24 uur Curaçaotijd.

1. Gramofoonmuziek.
2. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
3. Van en Voor de Missiepost.
4. Gramofoonmuziek.
5. Nederland en de Luchtbescherming door Ir. C. J. Oosterholte.
6. Vaderlandse Kroniek.

Koloniale Uitzending van de K.R.O.
Via P. H. I. op Golflengte 25.57 M.
Van 9—10 uur Curaçaotijd

1. Mars.
2. Medische Causerie.
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse roniek.

PLOTSELINGE GENEZING TE LOURDES.

Het snelle verloop volgens medisch rapport niet op natuurlijke wijze te verklaren.

Dr. Vallet, de directeur van het Bureau des Constatations te Lourdes, publiceert in 't Journal de la Grotte" het officiële rapport omtrent de genezing van Soeur Marguerite van de Congregatie der Augustinessen van de Onbevlekte Ontvangenis van Versailles.

Ondergetekende medici, zo luidt het in het verslag, dr. Balbois, huisarts van het klooster der Augustinessen te Versailles, dr. Louis, chef van de geneeskundige dienst van het diocesaan comité voor bedevaarten naar Lourdes; dr. François, eerstaanwezen chirurg van het hospitaal te Versailles en dr. Remilly, geneesheer-directeur van genoemd hospitaal, verklaren bij deze:

Soeur Marguerite van de Congregatie der Augustinessen te Versailles, heeft in Februari 1929 geleden aan pleuritis, en wel in zo hevige mate, dat zij ter observatie werd opgenomen in een sanatoruim voor longlijders te Viroflay.

In September 1933 werd Soeur Marguerite wederom ziek; ditmaal ging haar lijden gepaard met hevige pijnen in het onderlijf, constipatie en brakingen.

In weerwil van haar slechte algemene gezondheidstoestand, werd de zuster in Januari 1935 geopereerd in het ziekenhuis te Versailles. In de operatiezaal bleek, dat de zieke lijdende was aan tuberculeuze peritonitis; het gehele buikvlies was reeds aangetast, terwijl bovendien waterzucht was ontstaan.

Het verloop van de operatie was normaal, maar er bleef een fistel, die overvloedig vocht afscheidde.

De algemene gezondheidstoestand werd voortdurend slechter, de eetlust verdween geheel en al, het lichaamsgewicht nam gelijdelijk af; de verstopping was evenwel zo hardnekkig, dat ieder ogenblik darmscheuring kon ontstaan. De lichaamstemperatuur was onveranderlijk, rond ongeveer 39 graden.

Toen Soeur Marguerite het einde nabij scheen, ging zij op 14 Juli 1935 met de ziekentrein naar Lourdes. Tijdens de reis braakte zij herhaaldelijk en uit de fistels vloeide onophoudelijk vocht, zodat de verpleegsters haar brancard geen ogenblik konden verlaten.

Bij de aankomst in Lourdes op Maandag 15 Juli, verloor de patiënt het bewustzijn. Tot Woensdag bleef zij onophoudelijk braken, zonder enig voedsel te nuttigen; niettemin werd zij tweemaal per dag naar de grot gedragen, om de zegen met het Allerheiligste te ontvangen.

Des Woensdag was de patiënt zozeer achteruitgegaan, dat men ieder ogenblik het einde kon verwachten; haar bewustzijn was zozeer verminderd, dat zij niet meer wist, dat zij tegenwoordig was bij de processie met het H. Sacrament.

Bij het voorbijgaan van het Allerheiligste gevoelde zij echter plotseling een hevige schok door haar lichaam. Zij dacht dat ze dood ging en begon te schreien. Teruggekeerd in het ziekenhuis gevoelde zij zich evenwel veel beter, zij vroeg om voedsel en tot verbazing der verpleegsters at zij met gezonden eetlust.

Bij het vernieuwen van de verbanden bleek, dat van de fistel alleen nog slechts een litteken was overgebleven, terwijl de lichaamstemperatuur normaal was.

De 18de Juli werd zuster Marguerite naar het Bureau des Constatations gebracht waar zij de wachtende pelgrims verbaasd deed staan door te wandelen. Geheel gelezen keerde Soeur Marguerite naar Versailles terug, om daar haar vroegere werkzaamheden te hervatten.

Ten bewijze, dat haar ziekte geheel geweken is, zij hier nog vermeld, dat haar lichaamsgewicht sinds de bedevaart naar Lourdes 16,5 kilogram is toegenomen. De koorts is sedert de dag harer genezing niet meer teruggekeerd, de hevige pijnen bestaan nog alleen in hare herinnering,. Het enige wat nog aan de ziekte herinnert, is het litteken van de fistel.

De veertiende Juli 1936 is zuster Marguerite teruggekeerd naar Lourdes, om zich ten tweeden male te laten onderzoeken door de dokters van het „Bureau". Hare gezondheidstoestand was thans evenwel zo goed, dat zij de functie van ziekenverpleegster kon waarnemen.

De conclusie luidt: „Op 17 Juli 1935 was Soeur Marguerite lijdende aan tuberculeuse peritonitis; bovendien had zij een fistel, die overvloedig pus afscheidde, tot op het ogenblik, dat de patiënt de processie van het H. Sacrament bijwoonde.

De genezing, die voorafgegaan werd door een verergering der kwaal, is boven alle twijfel verheven; zij is verkregen zonder het gebruik van geneesmiddelen en dateert van 16.30 uur op bovengenoemde datum.

Het snelle verloop van het genezingsproces is niet op natuurlijke wijze te verklaren.

DE FILM VAN DE WEEK

A. Onderstaande films kunnen beschouwd worden als niet aanstotelijk en geschikt voor publiek vermaak.
Van 18 tot en met 24 December 1936.

Roxy.

Desire.
Follow the Fleet.
Bohemian Girl.
Beat the Band.
One way ticket.

Cinelandia.

Rose Marie.
Follow the Fleet.

Hollywood.

Professional Soldiers.
Kid Courageous.
In person.

B. Onderstaande Films bevatten gedeeltes die aanstoot kunnen geven, wegens gewaagde toespelingen, grofheden, misleidende voorstelling van zaken of gebrek aan kiesheid. Deze films worden niet positief goed- noch afgekeurd, maar zijn TOELAATBAAR VOOR GEESTELIJK VOLWASSENEN.

Een bezoek aan deze films kunnen we in 't algemeen niet aanbevelen.

Roxy.

Anthony Adverse.
Men without names.
Death Flies East

Cinelandia.

Mystery of Edwin Drood.
Men without Names.

Hollywood.

Red Morning.
Im Person.
College Scandal.

ACHTER DE SCHERMEN VAN DE FILM. Een foto van de opname van de film „The White Angel" waar Kay Francis, een grote rol in speelt. Hier zien we de ster die van enige vrije ogenblikken gebruikt maakt om een kop thee te gebruiken.

Bij de Japanse stad Takasaki staat dit 50 meter hoge standbeeld voorstellende de godin van de dankbaarheid. Een vergelijking tussen het beeld en de drie mensen die op de armen van het beeld staan, geven een denkbeeld van de grootte van dit godenbeeld.

SPORT-RUBRIEK

Officiële Mededelingen

VAN

"De Curaçaose Voetbalbond."

WEDSTRIJD-PROGRAMMA.

A- klasse — B-klasse

MUNDO NOBO.

20 Dec. Transvaal 2 — Atletico (A. D. Joens)
20 Dec. S.U.B.T. — Be Quick * (O. Corsica)
27 Dec. R.C.C. 1 — Volharding 1 (O. Corsica)
3 Jan. S.U.B.T. 1 — J. Holland 1

RIO CANARIO.

20 Dec. Asiento — Volharding 2 * (G. de Rooy)
20 Dec. J. Holland 2 — R.C.C. 2 (H. A. Nevel)

De B-wedstrijden aangegeven met * beginnen om 4.15 uur.

Ingeschreven als werkende leden van:
Asiento — E. Slockers en D. H. Ferre Dussel Jr.
P.S.V. — N. F. Hilhorst.

Afgeschreven als leden van Transvaal:
E. de Meza, A. Putto en R. Wong Loi Sing.

Het Bestuur van Transvaal is vanaf heden alsvolgt samengesteld:
G. da Silva, Voorzitter
E. Esser, Secretaris
J. Gelenbrecht, Penningmeester
H. Kohinor, 1e Commisaris
R. Willems, 2e Commissaris.

Verkrijgbaar bij de 1e Secretaris:

Jaarboekjes K.N.V.B. 1936/'7	f 0.50
Leiddraad voor Scheidrechters	f 1.—
Lichamelijke voorbereiding van voetballers voor wedstrijden	f 0.10

Alle inlichtingen, opgaven, e.d. worden gaarne verstrekt door den 1sten Secretaris-competitieleider, de heer H. A. Dennert, Breedestraat 181, telefoon 640.

BOEKBESPREKING.

De Katholieke Jeugdbijbel
Het nieuwe Testament

van de bekende jeugdschrijfster To Hölscher in samenwerking met pater Romualdus O.M.Cap., directeur van het Serafijns Seminarie te Langeweg (N.B.)

DE KATHOLIEKE JEUGDBIJBEL is wars van een te ver gedreven intellectualisme, waardoor de kern op de achtergrond dreigt te geraken.

De kern van alle onderricht in bijbelkennis en gewijde geschiedenis moet zijn: **Christus,** en Christus alleen.

Het doel van dit leervak is verdieping van het godsdienstig leven en b.v. niet van de aardrijkskundige kennis van Klein-Azië.

DE KATHOLIEKE JEUGDBIJBEL is geschreven in de taal, **die de jeugd begrijpt.**

Getracht is Jesus in dit boek voor de jeugd te laten leven.

De rijke foto's in DE KATHOLIEKE JEUGDBIJBEL brengen veel wetenswaardigheden en belangrijke bijzonderheden op een directe, betere manier, zij geven inzicht, scheppen sfeer.

Ook aan de uitwendige verzorging van het boek werd grote aandacht besteed.

Van die werk bestaat naast de schooluitgave (geb. f 3.25) een editie (gebonden f 4.90) met 15 Engelse platen (vierkleurendrukken).

Het doel, dat de schrijfster en pater Romualdus zich stelden, is CHRISTUS VOOR ONZE JONGE MENSEN.

N.V. Het Nederlandsche Boekhuis, Langestraat 70, Tilburg 3 Nov. 1936.

Verkrijgbaar bij de Boekhandel St. Augustinus, St. Thomascollege.

BOEKBESPREKING.

Het bekende Nederlandse lied — op alle scholen geleerd — heeft nationale betekenis, geeft besef van saamhorigheid en zal klinken op de nationale feestdagen.

De melodie wordt nog wel gekend, doch... de tekst?

De meesten blijven steken, reeds in het eerste couplet.

Daarom — een Tekstboekje in de hand en duidelijk de vaak pittige tekst gezongen — ook van het tweede en derde couplet! Met de tekst voor ogen, zingt ieder dapper mee.

De herdruk van het nationale tekstboekje: KUN JE NOG ZINGEN, ZING DAN MEE! het 415 — 440ste duizendtal, maakte het mogelijk, dat het nu is verschenen in oranje bandje en dat op de binnenkant van de omslag werd toegevoegd muziek en tekst van LIPPE'S VOLKSLIED.

Voor de zang op nationale feestdagen, voor de zang in het huisgezin en voor de volkszang heeft dit Tekstboekje duurzame waarde.

MET DIT BOEKJE IN DE HAND
ZINGT MEN IN GROOT-NEDERLAND
Uitgave P. Noorddhof — roningen

Aankomst en vertrek der schepen van 19-23 Dec. 1936.

S. S.	Aank.	Van	Vertr.	Naar
Cuba	19	Cristobal	19	Le Havre
Falcon	20	New York	20	Aruba, Maracaibo
Tachira	20	Maracaibo	21	La Guaira, S. Juan, N Y.
Mimi Horn	21	Hamburg	21	Cartagena
Nordvangen	21	New Orleans	21	La Guaira, Paramaribo
Phoenicia	21	Hamburg	21	Pto. Barrios
Barneveld	22	Costa del Pac, C'bal	22	L'pool, R'dam, A'dam, H'burg
Remuera	22	Southampton, Londen	23	Cristobal, New Zealand
Luna	23	N. Y., P.au Prince, La Guaira, Pto. Cabello	23	Aruba, Maracaibo
El Libertador	23	Maracaibo, Aruba	23	La Guaira
Frida Horn	23	Hamburg via K'ston	23	Curaçao.

Bekendmaking.

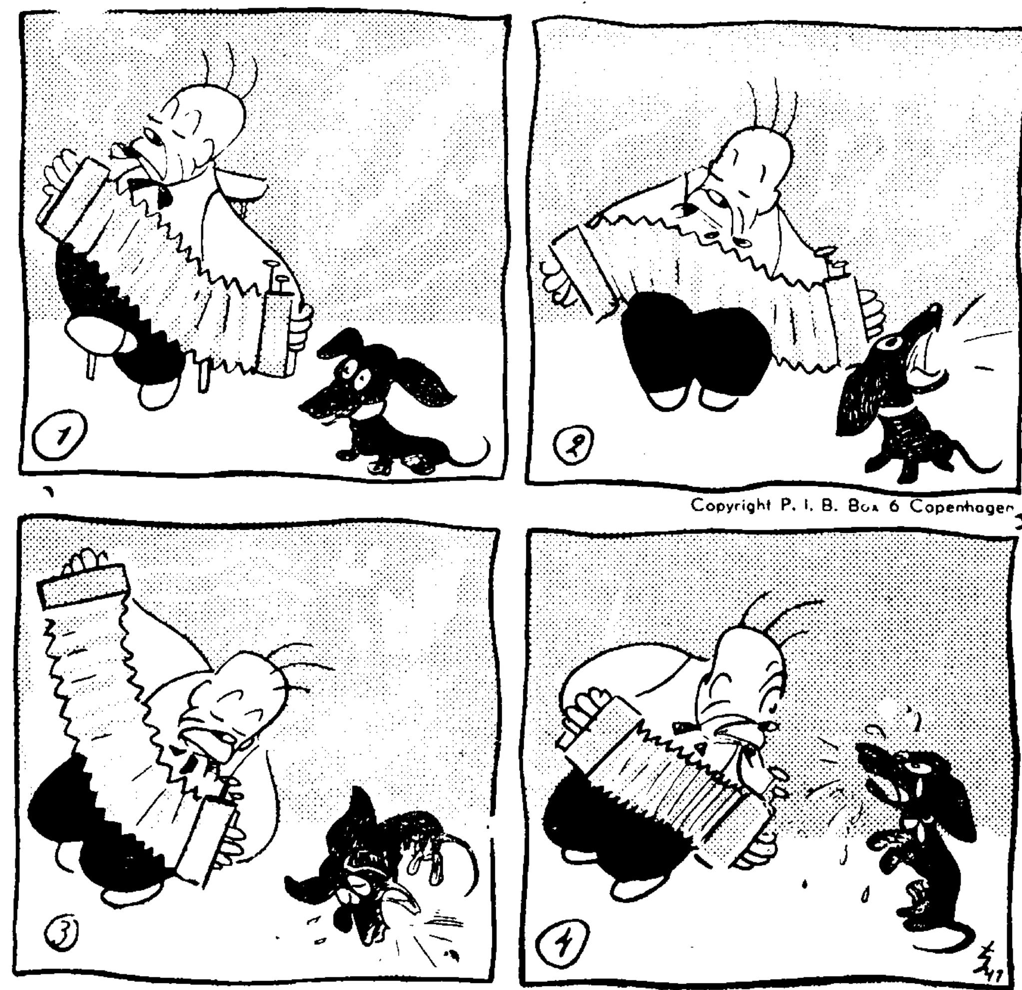
De Koloniaal-Ontvanger op Curaçao maakt hierbij bekend, dat ingevolge artikel 10 van de „Motorrijtuig-, rijwiel- en motorbootbelasting-verordening 1928". (P. B. No. 17 v.h. jaar 1936.):

1o. alle Motorrijtuigen op meer dan drie wielen, den 1sten Januari 1937, voorzien moeten zijn van twee nummerplaten geldig voor het belastingjaar 1937.

2o. alle Motorrijtuigen op twee of drie wielen, rijwielen en motorbooten, den 16den Januari 1937, voorzien moeten zijn van één of twee nummerplaten geldig voor het belastingjaar 1937.

De Kol. Ontvanger voornoemd,

Mussenden.

ADAMSON STRAFT ZIJN HOND.